

Teiseks väidab hageja, et tema õigust olla eelnevalt ära kuulatud ei järgitud ning kolmandaks seda, et EÜ artiklit 81 ja EMP lepingu artiklit 53 kohaldati vääralt, sest hageja mõisteti süüdi rikkumises, mida pole olemas. Eeskätt väidab hageja, et kirjutades alla territoriaalsuse klauslitele ei rikutud konkurentsi, vaid need klauslid olid vajalikud õiguste omanikele nende õiguste kvaliteetse esindamise tagamiseks riikides, kus iga kokkuleppes osalev organisatsioon tegutseb. Lisaks sellele väidab hageja, et Euroopa Ühenduste Kohus on möönnud, et territoriaalse ainuõiguslikkuse klauslid vastastikuse esindamise kokkulepetes ei moonuta konkurentsi.

Neljandaks väidab hageja, et vaidlustatud otsuses ei ole arvestatud sellega, et ühenduse õiguses ei käsitata intellektuaalomandit ja kunsti- ning loometeoseid sarnasel moel muude kaupade ja teenustega ning et komisjon on neile vääralt kohaldanud kaupadele ja teenustele kohaldatavaid õigusnorme.

Viidendaks väidab hageja, et komisjon on rikkunud EÜ artiklit 51, milles on kehtestatud kultuuriga seotud erand, mille kohaselt komisjon peab mistahes õigusnormide vastuvõtmisel võtma arvesse erinevaid kultuuriaspekte ja mille eesmärk on respekteerida ja edendada ühenduse kultuuride mitmekesisust.

Kuuendaks väidab hageja, et asjaolu, et ei uuritud vastutuse olemasolu EÜ artikli 81 viidatud rikkumise uurimise raames, kujutab endast õigusnormi väära kohaldamist ning toob kaasa vaidlustatud otsuse ilmselge põhjendamatus.

Seitsmendaks leiab hageja, et vaidlustatud otsuses on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet, kuna Euroopa intellektuaalomandiõiguste esindamise organisatsioonid ei ole ühesuurused, ning samuti erapooletuse põhimõtet, sest vaidlustatud otsus võeti vastu vigaderohke kohtueelse menetluse alusel. Lisaks sellele väidab hageja, et tõsiste vasturääkivuste esinemine muudab otsuse arusaamatuks ja ebaloogiliseks. Lisaks sellele on vaidlustatud otsuse tegelik eesmärk eksitusse viiva satelliitlevi, kaabli ja interneti kaudu muusika edastamise litsentside saamise hõlbustamise varjus sundida intellektuaalomandiõiguste esindamise organisatsioone üksteist vastastikku hävitama moonutades tervet konkurentsi, kehtestades ebavõrdsed turutingimused ning kutsudes esile vältimatud konfliktid kõnealuste organisatsioonide vahel. Lõpetuseks on vaidlustatud otsuses hageja väitel vääralt tõlgendatud otse direktiivi 93/38/EMÜ⁽¹⁾ ja rikutud Berni intellektuaalomandi konventsiooni, millega Euroopa Liit on ühinenud.

⁽¹⁾ Nõukogu 27. septembri 1993. aasta direktiiv 93/83/EMÜ teatavate satelliitlevile ja kaabli kaudu taasedastamisele kohaldatavaid autoriõigusi ja sellega kaasnevaid õigusi käsitlevate eeskirjade kooskõlastamise kohta (EÜT L 248, lk 15, ELT eriväljaanne 17/01, lk 134).

18. septembril 2008 esitatud hagi — Clearwire Corporation versus Siseturu Ühtlustamise Amet (CLEARWIFI)

(Kohtuasi T-399/08)

(2008/C 301/86)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Clearwire Corporation (Kirkland, Ühendriigid) (esindaja: advokaat G. Konrad)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Hageja nõuded

— Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 30. juuni 2008. aasta otsus asjas R 706/2008-1; ja

— mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk CLEARWIFI teenustele klassis 38 — rahvusvaheline registreering nr W00 934 59

Kontrollija otsus: lükata taotlus tagasi

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: nõukogu määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c rikkumine, kuna apellatsioonikoja esitatud põhjendused ei välista registreerimist.

22. septembril 2008 esitatud hagi — Enercon versus Siseturu Ühtlustamise Amet — BP (ENERCON)

(Kohtuasi T-400/08)

(2008/C 301/87)

Hagiavaldus esitati inglise keeles

Pooled

Hageja: Enercon GmbH (Aurich, Saksamaa) (esindaja: advokaat R. Böhm)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: BP plc (London, Ühendkuningriik)

Hageja nõuded

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 14. juuli 2008. aasta otsus asjas R 957/2006-4 niivõrd, kuivõrd sellega jäeti rahuldamata hageja esitatud kaebus vastulausete osakonna poolt vastulause B 760 605 menetlemisel 26. mail 2006 tehtud otsuse peale;
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „ENERCON” kaupadele, mis kuuluvad klassidesse 1, 2 ja 4

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: teine menetluspool apellatsioonikojas

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: ühenduse sõnamärgi registreering „ENERGOL” nr 137 828 kaupadele, mis kuuluvad klassidesse 1 ja 4

Vastulausete osakonna otsus: vastulause rahuldada, v.a kaupade osas, mis ei ole sarnased

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus erinevaks peetud kaupu puudutavas osas rahuldamata ning lükata kaebus ülejäänud osas tagasi

Väited: nõukogu määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna apellatsioonikoda eksis, leides et vastandatud kaubamärkide segiajamine on tõenäoline.

20. septembril 2008 esitatud hagi — Fluorsid ja Minmet versus Komisjon

(Kohtuasi T-404/08)

(2008/C 301/88)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hagejad: Fluorsid SpA (Assemini, Itaalia) ja Minmet Co. (Losanne, Šveits) (esindajad: advokaadid L. Vasques ja F. Perego)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hagejate nõuded

- tühistada Euroopa Ühenduste Komisjoni 25. juuni 2008. aasta otsus C (2008) 3043, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artikli 81 ja EMÜ lepingu artikli 53 kohaldamise menetlusi (asi COMP/39.180 — Alumiiniumfluoriid), millest teavitati Fluorsid'i ja Minmet'd vastavalt 11. juulil 2008 ja 9. juulil 2008, või teise võimalusena vähendada Fluorsid'ile ja Minmet'le selle otsusega määratud trahvi Euroopa Kohtu kodukorra artikli 44 lõike 2 alusel.
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Käesoleva hagi soovivad äriühingud Fluorsid ja Minmet vaidlustada otsust, millega Euroopa komisjon tuvastas EÜ asutamislepingu artikli 81 lõike 1 ja EMÜ lepingu artikli 53 rikkumise ning määras Fluorsid'ile ja Minmet'le ühise ja solidaarse vastutuse korras rahatrahvi EÜ asutamislepingu artikli 81 väidetava raske rikkumise eest suuruses 1 600 000 eurot (miljon kuus sada tuhat).

Hagejad tuginevad oma väidete toetuseks järgmistele argumentidele:

- Tõendite puudumine EMÜs tekkinud võimaliku kahju ning EÜ asutamislepingu artikli 81 rikkumise kohta. Selles osas märgitakse, et võimatu on väita, et neli väikest ettevõtjat, kellest üks isegi ei müünud 2000. aastal EMÜs kaupa, saab kasvõi abstraktselt suruda suurtele alumiinimootortajatele (nn „sulatusahjud”) peale hinda sellisel turul, kus hinna määrab pakkumine mitte nõudlus.
- Põhjendamiskohustuse rikkumine osas, mis puudutab EÜ asutamislepingu artikli 253 ja määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 2 rikkumise tõendamist, seeläbi, et komisjoni tõendamiskohustuse vähendamiseks muudeti salatsedes hagejatele etteheidetud rikkumist. Hagejad väidavad siinkohal, et komisjonil oli võimalik koguda tõendeid konkurentide teabevahetuse kohta, kuid mitte konkurentsi piiramise kokkuleppe kohta. Õigusvastase käitumise kirjelduse muutmise oli komisjonile kasulik, kuna viimane võis hageja arvates seega lubamatult tugineda *per se rule* mehhanismile, mis on ette nähtud *hard core restrictions* suhtes, kergendades seega komisjoni tõendamiskohustust ning võimaldades viimasel jätta tähelepanuta asjaolu, et väidetav õigusvastane käitumine ei avaldanud turule mõju.
- Määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 27, kaitseõiguste ning EÜ asutamislepingu artiklite 253 ja 173 rikkumine, kuna komisjon ei teinud osas „Statement of Objections (edaspidi „SO”)” mõõndusi Fluorsid'i suhtes, viis läbi uurimisi ning kogus tõendeid pärast SO koostamist ning lõppotsuses heitis ette õigusvastast käitumist, mis erineb SOs etteheidetud õigusvastasest käitumisest (katkematu rikkumine ja 6 kuud kestnud rikkumine).